

Legea Cu privire la franchising

Parlamentul adoptă prezenta lege.

Prezenta lege reglementează raporturile dintre întreprinderi, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în domeniul acordării dreptului de a produce și/sau de a comercializa produse (mărfuri), de a presta servicii în schimbul unei redevențe.

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Noțiunea de franchising

Franchisingul reprezintă un sistem de raporturi contractuale între întreprinderi în care partea denumită franchiser acordă părții denumite franchisee dreptul de a produce și/sau a comercializa anumite produse (mărfuri), de a presta anumite servicii în numele și cu marca franchiserului, precum și dreptul de a beneficia de asistența tehnică și organizatorică a acestuia.

Articolul 2. Franchiserul

1) Franchiser este întreprinderea producătoare, reputată pe o anumită piață, care dispune de marcă proprie și care a încheiat contract de franchising cu o altă întreprindere.

(2) Franchiser poate fi o persoană fizică sau juridică:

a) din Republica Moldova care a încheiat contract de franchising cu o întreprindere autohtonă sau străină;

b) din altă țară care a încheiat contract de franchising cu o întreprindere autohtonă.

Articolul 3. Franchisee

(1) Franchisee este întreprinderea care a încheiat contract de franchising sau care s-a creat în urma încheierii unui astfel de contract.

(2) Franchisee poate fi o persoană fizică sau juridică:

a) din Republica Moldova care a încheiat contract de franchising cu o întreprindere autohtonă sau străină;

b) din altă țară care a încheiat contract de franchising cu o întreprindere autohtonă.

Articolul 4. Reglementarea juridică

(1) Franchisingul reprezintă o totalitate de raporturi de arendă, leasing, vânzare-cumpărare, antrepriză, de reprezentanță, o întreprindere mixtă, o întreprindere cu investiții străine.

(2) Franchisingul și raporturile juridice aferente lui se reglementează prin Codul civil, prin prezenta lege și prin alte acte normative.

(3) Raporturile dintre franchiser și franchisee nereglementate prin actele menționate la alin.(2) se reglementează prin contractul de franchising.

(4) Dacă acordul internațional la care Republica Moldova este parte stabilește în domeniul franchisingului alte norme decât cele prevăzute de prezenta lege, întreprinderile autohtone care au încheiat contracte de franchising cu întreprinderi străine cad sub incidența normelor acordului internațional.

Articolul 5. Sfera de aplicare și obiectul franchisingului

(1) Franchisingul se aplică în toate domeniile economiei, cu excepția celor interzise de legislație, și cuprinde toate tipurile de activități de întreprinzător, pentru unele genuri de activitate fiind obligatorie licența de stat.

(2) Obiectul franchisingului îl constituie producerea și/sau comercializarea de produse (mărfuri), prestarea de servicii, efectuate de franchisee conform standardelor și cerințelor privind calitatea stabilite de franchiser.

(3) Franchiserul este în drept să încheie concomitent contracte cu mai multe întreprinderi.

Articolul 6. Formele franchisingului

(1) Franchisingul poate fi corporativ sau comercial.

(2) Franchisingul corporativ prevede participarea părții denumite franchisee la întregul ciclu de producție al franchiserului și se caracterizează prin:

a) contacte permanente între franchiser și franchisee;

b) schimb permanent de informații;

c) reglementare detaliată a activității și grad înalt de responsabilitate a părții denumite franchisee.

(3) Franchisingul comercial prevede comercializarea de producție finită (mărfuri) sau prestarea de servicii de către franchisee și se caracterizează prin:

a) specializarea îngustă a părții denumite franchisee în comercializarea unui anumit tip de produse (mărfuri) sau în prestarea unui anumit tip de servicii;

b) plata redevenței către franchiser din volumul total de vânzări;

c) riscul părții denumite franchisee legat de comercializarea de produse (mărfuri) sau de prestarea de servicii;

d) gradul scăzut de reglementare a obligațiilor părții denumite franchisee.

Articolul 7. Forma de organizare juridică și modul de înregistrare a partenerilor la franchising

(1) Partenerii la franchising desfășoară activitate sub orice formă de organizare juridică, în conformitate cu legislația țării lor de reședință.

(2) Întreprinderea autohtonă creată înainte de încheierea contractului de franchising are dreptul să-și mențină forma de organizare juridică.

(3) Întreprinderea creată în urma încheierii contractului de franchising se înregistrează în modul stabilit de legislația țării ei de reședință.

(4) Partenerii la franchising dispun de conturi și balanțe individuale în bancă, asigură independent darea de seamă contabilă și statistică în modul stabilit de legislația țării lor de reședință.

Capitolul II. CONTRACTUL DE FRANCHISING

Articolul 8. Propunerile privind încheierea contractului de franchising

(1) Contractul de franchising poate fi încheiat la propunerea franchiserului sau a părții denumite franchisee potențiale.

(2) Propunerea privind încheierea contractului trebuie să conțină business-planul cu specificarea pentru producerea și/sau comercializarea de produse (mărfuri), prestarea de servicii, dimensiunile procesului de producție, cuantumul remunerării angajaților, veniturile prezumtive, cuantumul și destinația investițiilor suplimentare, alte condiții, la cererea franchiserului sau a părții denumite franchisee.

(3) Informația despre partenerii la franchising, existenți sau potențiali, o culege și o păstrează Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

(4) Potențialii franchiseri și franchisee au dreptul să solicite informații Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală contra plată, stabilită de agenție.

(5) Potențialii franchiseri și franchisee publică propunerile lor în mass-media autohtonă sau străină și/sau le comunică nemijlocit partenerului potențial.

Articolul 9. Contractul de franchising

(1) Raporturile dintre franchiser și franchisee se reglementează prin contractul de franchising.

(2) În contract se indică:

- a) părțile contractante;
- b) denumirea, tipul și domeniul businessului;
- c) cuantumul și termenele efectuării plăților (plata inițială unică, royalty (plăți permanente), taxa pentru reclamă);
- d) drepturile și obligațiile părților, inclusiv după expirarea contractului;
- e) angajamentul franchiserului de a acorda asistență părții denumite franchisee;
- f) responsabilitatea părților pentru neexecutarea sau executarea neadecvată a stipulațiilor din contract;
- g) modul de soluționare a litigiilor;
- h) teritoriul pe care va fi folosită marca franchiserului;
- i) termenul de valabilitate a contractului și condițiile de modificare, prelungire sau reziliere a acestuia;
- j) sediul, datele bancare și semnăturile părților;
- k) alte clauze convenite de părți, care nu contravin legislației.

(3) Contractul de franchising intră în vigoare la data semnării lui sau la o altă dată prevăzută în contract.

(4) Contractele de franchising se înregistrează la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Plata pentru înregistrare se efectuează în modul stabilit de Guvern.

Articolul 10. Modificarea, prelungirea și rezilierea contractului de franchising

(1) La expirarea contractului de franchising, dacă clauzele lui nu au fost încălcate, partea denumită franchisee are dreptul preferențial de prelungire a contractului. În acest caz, clauzele contractului pot fi modificate conform înțelegerii dintre părți.

(2) Părțile au dreptul să ceară modificarea sau rezilierea contractului de franchising în caz de:

a) comun acord;

b) încălcare a clauzelor de către una din părți;

c) lichidare a unei părți persoană juridică;

d) faliment al unei părți;

e) pronunțare de către instanța de judecată a unei hotărâri privind nulitatea documentelor de constituire ale unei părți;

f) deces al unei persoane de răspundere care reprezenta părțile la încheierea contractului; precum și

g) în alte cazuri prevăzute de legislație și/sau de contract.

(3) La expirarea contractului de franchising, precum și la rezilierea lui, părțile sînt obligate să întrerupă activitatea de întreprinzător și, în decursul unei luni, să aducă faptul la cunoștința Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

(4) În cazul continuării activității de întreprinzător după încetarea acțiunii contractului de franchising, părțile răspund cu profitul obținut și cu taxele vamale neachitate de la data nevalabilității contractului pînă la data depistării acestei încălcări și sînt supuse unei penalizări în aceeași mărime. Sumele indicate se depun în cote egale la bugetul de stat și la bugetele unităților administrativ-teritoriale.

Articolul 11. Plățile acordate franchiserului

(1) Plățile prevăzute de contract care se acordă franchiserului se stabilesc în expresie bănească sau naturală în formă de plată inițială unică și de royalty.

(2) Plata inițială unică se acordă pentru dreptul de folosire a mărcii pe teritoriul determinat, precum și pentru compensarea cheltuielilor efectuate de franchiser, inclusiv pentru instruirea personalului și consultații.

(3) Royalty reprezintă recompense periodice proporționale indicilor de activitate, convenite între părțile la contract.

(4) Cuantumul și formele plăților, modul și termenele achitării lor se stabilesc în contractul de franchising.

Articolul 12. Investițiile capitale

Investițiile capitale prevăzute în contractul de franchising le efectuează partea denumită franchisee din contul mijloacelor lui și/sau din contul arendării fondurilor fixe din proprietatea franchiserului.

Capitolul III. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PARTENERILOR LA FRANCHISING

Articolul 13. Drepturile și obligațiile franchiserului și ale părții denumite franchisee

Drepturile și obligațiile franchiserului și ale părții denumite franchisee se reglementează de legislație și de contractul de franchising.

Articolul 14. Relațiile de muncă și asigurarea socială

Relațiile de muncă și asigurarea socială în cadrul franchisingului se reglementează de legislația țării de reședință a părții denumite franchisee.

Articolul 15. Impunerea fiscală

Întreprinderile care au încheiat contracte de franchising plătesc impozite și achită, alte plăți la buget și în fondurile speciale conform legislației țării lor de reședință.

Capitolul IV. GARANȚIILE ȘI APĂRAREA DREPTURILOR PARTENERILOR LA FRANCHISING

Articolul 16. Garanțiile și apărarea drepturilor franchiserului și ale părții denumite franchisee

(1) Franchiserul - persoană fizică sau juridică străină - beneficiază de garanțiile și drepturile prevăzute de legislația cu privire la investițiile străine.

(2) Franchiserul și partea denumită franchisee - persoane fizice sau juridice autohtone - beneficiază de garanțiile și drepturile prevăzute de legislație.

(3) Franchiserului se asigură apărarea drepturilor patrimoniale transmise temporar părții denumite franchisee conform contractului de franchising.

(4) Este interzisă urmărirea, pentru datoriile părții denumite franchisee, a mijloacelor transmise lui în baza contractului de franchising.

(5) Contractul de franchising rămîne în vigoare și în cazul în care, după încheierea lui, legislația stabilește norme ce înrăutățesc situația părților.

(6) Apărarea drepturilor partenerilor la franchising este exercitată de către instanțele judecătorești economice competente, inclusiv internaționale, sau de către arbitraj conform înțelegerii dintre părți.

Articolul 17. Asociațiile franchiserilor

(1) Pentru stabilirea și asigurarea respectării normelor etice ale franchisingului, franchiserii au dreptul să se asocieze, inclusiv în asociații internaționale.

(2) Asociațiile franchiserilor au dreptul:

a) să colaboreze strîns cu autoritățile administrației publice și cu asociațiile obștești;

b) să acorde ajutor autorităților administrației publice, asociațiilor obștești, potențialilor parteneri la franchising, organelor mass-media în propagarea experienței de aplicare a franchisingului;

c) să contribuie la participarea franchiserilor și a părților denumite franchisee la expozițiile din republică și străinătate;

d) să desfășoare activitate editorială.

Capitolul V. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 18. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

(2) Pînă la aducerea în concordanță cu prezenta lege, actele legislative și alte acte normative se aplică în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Articolul 19. Aducerea actelor normative în concordanță cu prezenta lege

Guvernul, în termen de două luni, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021